

Goddeau.com, 29/10/2007

Recensie door Brecht Hermans

Jan Decorte / Bloet, Kaaitheater & De Roovers, *Müller/Traktor*

Jan Decorte :: Müller/Traktor

Voor wie eraan twijfelde: Jan Decorte is nog steeds alive and kicking. De man die in zijn eentje met een stevige uppercut de Vlaamse theatergeschiedenis veranderde, stuurt opnieuw een van zijn telgen de wijde wereld in. Alleen mist dit monument de nodige relevantie voor het theater van vandaag.

Vijfentwintig jaar geleden regisseerde Jan Decorte het indrukwekkende *Hamletmachine*. Ondergetekende was toen nog niet geboren. *Müller/Traktor* was een mooie kans geweest om deze leemte enigszins op te vullen, want opnieuw regisseert Decorte de Duitse auteur Müller. Hij doet dit aan de hand van fragmenten uit enkele van zijn teksten. Wat we te zien krijgen, is echter nog geen flauw afkooksel van wat het een kwarteeuw geleden geweest moet zijn.

De theaterteksten van Müller — net als Decorte een van die figuren die de theatergeschiedenis voorgoed op zijn kop hebben gezet — worden vaak als onspeelbaar bestempeld. Hij gebruikt krachtige beelden in overvloed, maar met het theater lijken zij geen rekening te houden. Müller op scène brengen, vergt een hoge dosis creativiteit van de regisseur. In sommige gevallen levert dit prachtige resultaten op, maar men kan er zich ook serieus aan vertillen. En zo gebeurt het deze keer met *Müller/Traktor*. De regievondsten zijn opvallend schaars en van overtuigend acteren is ook zeer weinig sprake. Enkel in de scenografie vinden we via enkele uitgebalanceerde lichteffecten en verrassende overgangen van tijd tot tijd nog enig meesterschap.

Sigrid Vinks, actrice en vrouw van Jan Decorte, heeft de teksten van Müller voor deze voorstelling vertaald. Zij heeft dit onwaarschijnlijk goed gedaan, maar een mooie boekuitgave was voldoende geweest. Dan had de fantasie van de lezer nog geprikkeld kunnen worden. Wellicht vond ook Decorte de vertaling van zijn echtgenote fantastisch en besloot hij daarom de tekst vooral voor zich te laten spreken. Met een oersaaië regie tot gevolg.

In de eerste scène leest Decorte een fragment voor uit *Herakles 2 of de Hydra*; een belediging voor het vertellen. Decorte spreekt zo monotoon, zo afgelezen. Op die manier wordt Müller niet beeldrijk maar langdradig. Wat volgt is een monoloog gespeeld door Vinks. Qua intonatie weet zij er wel gevoel in te leggen, maar qua acteren staat ze vooral stil tussen het decor. Ook dat is maar matig interessant, Medea is al vaak veel overtuigender gespeeld.

De voorstelling duurt maar een uur en is na deze twee monologen al ongeveer halfweg. Voor wie het nog niet heeft opgegeven, kan Sara De Bosschere van De Roovers het niveau nog enigszins opkrikken. Haar teksten klinken in ieder geval niet saai en het samenspel met Vinks creëert dan toch eindelijk enige spanning. Verder is er nog een grappig spel van Decorte met een negermasker en twee zwaarden, en een luchtig opgevat *Hartstuk*, waarin Müller en de Vlaamse boerenklucht op dezelfde lijn geplaatst

worden. Wat dat bij het hedendaagse theaterpubliek teweeg zou moeten brengen, blijft echter een onopgelost gegeven.

Decorte is een charismatisch figuur. Hij ziet er een beetje uit als een van die afgeleefde vrouwtjes uit *Les Triplettes de Belleville* — smakkend en waggelend met voorovergebogen hoofd — maar bij vlagen is hij erg aandoenlijk en zelfs grappig. Het zou zonde zijn mocht een theaterboegbeeld zoals hij verbannen worden van de plek waar hij thuishoort — het verleden moet met respect behandeld worden. Maar dan moet hij wel beloven ons de volgende keer opnieuw een straf staaltje van zijn vakmanschap te laten zien.